

'Hvis du udskyder dine drømme, kan du være ret sikker på, at de ikke bliver til noget'

Kunsthistoriker Hanne Støvring har to evige ledetråde i en usædvanlig karriere: Måltethed og respekt for tidens forgængelighed. Hun er beviset på, at alt kan lade sig gøre, hvis man tror på det – også at skabe sit eget job i New York

AF Birgitte Borup & Nina Azoulay FOTO Jonas Vandall, Unsplash & PR

Hanne Støvring står som en lyshåret søjle af jysk soliditet, da vi mødes i lobbyen på MoMa. Hun har selv valgt stedet, det verdensberømte Museum of Modern Art, der er en af hendes absolutte favoritter i New York. Lige her, hvor den ypperste arkitektur møder maleriets mestre, er hun hjemme. Midt på Manhattan og midt i kunsten. Man skal ikke tale mange minutter med hende for at opdage, at hun rummer noget særligt. Der er masser af sødme i det store smil og den himmerlandske dialekt, men man fornemmer også en sult, et drive, der kan tromle klippeformationer flade. Hanne Støvring er kunsthistoriker af uddannelse, ultraambitiøs af natur og eventyrlysten helt ind i hjertet. Negativitet beskæftiger hun sig ikke med – missionen er altid at få det umulige til at ske. – Der er så mange måder, man kan spænde ben for sig selv på ved at have en forkert indstilling. Da jeg begyndte at læse kunsthistorie på Aarhus Universitet for mange år siden, mødte jeg den allerførste dag en, der sagde: 'Nå, velkommen til det brødløse studie!', som om det var givet på forhånd, at vi aldrig ville få et meningsfuldt job. Jeg kan huske, at jeg tænkte: 'Måske for dig. Men sådan bliver det ikke for mig. Det ved jeg bare', husker hun. I dag har hun levet af kunsten i mere end 15 år og har sågar specialiseret sig i netop at forene skønheden på lærredet med godt købmandsskab. Hun arbejder i New York,

hvor hun arrangerer udstillinger for Statens Museum for Kunst og rejser penge til at promovere dansk kunst i USA. Sideløbende har hun selv en karriere som billedkunstner og udstiller i både Danmark og USA. At Hanne Støvring skulle arbejde – og i en lang periode også bo – her, midt i verdens mest ikoniske storby, begyndte som en løs fornemmelse i kroppen, da hun første gang besøgte byen i 2006. Siden vendte hun tilbage mindst en gang om året, og det gik op for hende, at den indre støj, New York havde tændt i hendes hoved, ikke kunne slukkes igen. Hun valgte i stedet at skrue op på fuld volumen og gøre drømmen til virkelighed. – New York passer helt utroligt godt til min mentalitet. Allerede da jeg var her første gang, kunne jeg mærke en puls, som var så særlig, at jeg intuitivt vidste, at jeg ville have mere. Så over de kommende år vendte jeg tilbage mange gange og fik lige så stille skabt kontakter. Jeg havde ikke en konkret plan fra begyndelsen, men jeg vidste, at byen ville få betydning for mig i fremtiden. Jeg etablerede faktisk lige så stille fundamentet til det liv, jeg har herovre i dag. Det var meget målrettet, erklærer hun.

Skabte sit eget job

Velvidende at man ikke kommer langt med at læse stillingsannoncer, hvis man vil skabe sig en tilværelse i verdens supermetropol, skabte hun sit eget job. Først så hun >

Hanne Støvring er beviset på, at man kan, hvad man vil – hvis man virkelig er parat til at knokle for det.

HANNE STØVRING

Født 11. marts 1978. Opvokset i Aars i Nordjylland.

Uddannet cand.mag. i kunsthistorie på Aarhus Universitet og har flere tillægsuddannelser i journalistik, fundraising og ledelse.

Har tidligere arbejdet mere end 10 år på Statens Museum for Kunst som bl.a. Head of Fundraising and Performances. Er i dag Executive Director for American Friends of SMK, hvor hun arrangerer udveksling af dansk og amerikansk kunst og rejser penge til samme formål.

Kæreste med Martin og mor til Johanne på snart to år.

‘Jeg har aldrig fået andet at vide hjemme, end at tingene godt kan lade sig gøre. Jeg er opdraget til, at man kan det meste, hvis man gør sig umage’

potentialiet i projektet: At forstærke interessen for dansk kunst via fundraising blandt amerikanerne, som er ivrige købere af danske værker og meget betagede af alt, der er nordisk. Så investerede hun sin overarbejds-pukkel i en researchtur på fire måneder, hvor hun bl.a. rejste pengene til sin egen løn hos en pengestærk donor. Og så tog hun ellers hjem på Statens Museum for Kunst og præsentere-

de en plan for ledelsen og bestyrelsen, der sendte hende tre år til New York. Det er fem år siden.

– Den første tid herovre var vanvittig. Jeg skulle stable en Vilhelm Hammershøi-udstilling på benene, og jeg havde et halvt år til at skaffe knap 300.000 dollar i donationer. Det var først, da jeg landede, at det gik op for mig, hvor mange penge det egentlig er. Jeg rakte ud mod alle de mennesker, jeg kunne komme i tanke om, jeg holdt tusind møder og var reelt i et kapløb med tiden. Jeg vidste, at hvis det ikke lykkedes at få udstillingen op at stå, ville projektet herovre formentlig blive lukket og min stilling sløjftet. Samtidig var der jo ikke en opskrift på, hvordan jeg skulle gøre tingene. Jeg skulle både skabe et netværk, bygge partnerskaber og rejse absurd mange penge på få måneder. Men det lykkedes, konstaterer hun.

Da Hanne Støvring endelig kunne hæve champagneglasset og byde velkommen til den stort anlagte Hammershøi-udstilling, var det kulminationen på mange måneders sammenbidt bulldozerfremfærd under skyskraberne. Siden har hun sendt malerens sarte og sanselige malerier ud på flere amerikanske eventyr, og hans værker er bølget som en dansk succeshistorie hen over kontinen-

tet. Godt 120.000 så Vilhelm Hammershøi-udstillingen i New York, Toronto og Seattle.

Det er ifølge Hanne Støvring mere, end en særudstilling trækker på Statens Museum for Kunst i København, og Hammershøi blev en ‘stepping stone’ for fremstødet i USA. Nu arbejder hun på en ny udstilling med den danske kunstner L.A. Ring, som både skal til Seattle og Connecticut i 2019-20, og i 2021-22 et større projekt om dansk guldalder.

Hvordan er du blevet så målrettet?

– Først og fremmest har jeg aldrig fået andet at vide hjemme, end at tingene godt kan lade sig gøre. Jeg er opdraget til, at man kan det meste, hvis man gør sig umage. Og så hører det med til historien, at min far døde af kræft, da han var 54 år. Jeg har respekt for tiden, og jeg spilder meget sjældent ret mange minutter på noget, jeg ikke får noget ud af på et eller andet plan. Jeg ved, hvor forgængeligt livet kan være, siger hun.

Altid en stræber

Den har altid været der, målrettetheden. Da hun som barn fik en hest, var det ikke kun for at pjatte rundt i ridehal-len. Hun brugte fire timer om dagen på den og red den op til konkurrencedressur på højt niveau. Først da hun skulle i gang med universitetsstudierne, opgav hun ridningen, men hun fortsatte med at sende Tanneck – hesten – et fødselsdagskort hvert år hos den nye ejer.

Og da hun som 17-årig gerne ville lære at tale fransk, blev hun rejseleder på en sprogskole i Frankrig, hvor hun hver sommer guidede langt ældre elever gennem sommeren og til gengæld fik sprogundervisning. Brandarter og tømmersøndage var der ikke mange af.

– Jeg har altid været en stræber. Jeg går hele vejen, når jeg først kaster mig ind i et projekt. Og det er kun blevet forstærket af, at jeg har oplevet, hvor meget jeg kan flytte, hvis jeg virkelig vil. Jeg har det godt med at have et mål og arbejde mig hen imod det. Det er mit liv i dag jo også et bevis på. Jeg har arbejdet hen imod den her tilværelse længe, og jeg er taknemmelig for, at det er lykkedes. Men der er ting, man ikke kan planlægge sig ud af. Fx hvornår kærligheden gør sit indtog. For Hanne Støvrings vedkommende dukkede den rigtige mand op, kort tid før hun flyttede til New York.

Kæresten Martin forstod om nogen hendes udlængsel – han havde selv boet i Singapore i 12 år – men han erklærede sig fra starten færdig med udlandet. Dengang var hun 36 år, og mens mange måske havde skelet mod familielivet og sat udlandsdrømmen i bero, var Hanne Støvring urokkelig. Hun ville af sted, og en løsning måtte findes.

‘Hvis der er noget, man drømmer om, og der ikke er noget dødsfarligt ved at gøre det, skal man prøve’

– Jeg har en stædig tro på, at hvis der er noget, man brændende ønsker sig, skal det nok lykkes. Jeg ønskede både at bo i New York og få et liv med Martin, og jeg har fået begge dele. Jeg er aldrig styret af frygt for, at tingene ikke løser sig, siger hun.

I starten tænkte hun på, at hun også gerne ville stifte familie, og at biologien også var en faktor, hun var nødt til at tage med i sine overvejelser. Men hun var ikke bekymret for, at det ikke ville kunne lade sig gøre.

Og det lod sig da også gøre, selv om kæresteparret boede på hver sin side af kloden, kun så hinanden fire gange om året og ellers holdt kontakten via Skype. I august 2017 fødte Hanne Støvring datteren Johanne.

– Det var en ny situation. Martin havde ikke mulighed for at rykke sit job til New York, men heldigvis var museet åbne for at lave en løsning, hvor jeg rejser frem og tilbage, og heldigvis er min mor pensionist og synes, at det er verdens bedste mulighed for at få lov at være tæt på Johanne. Hun ved, at jeg er så glad for det her arbejde, og det vil hun gerne bakke op om, fortæller Hanne Støvring.

I stedet for at have base i New York og rejse til Danmark nogle gange om året, er situationen nu vendt om. Basen er i København, og nogle gange om året rejser hun i stedet til New York – med både mor og datter ved sin side.

– Johanne har allerede været over Atlanten masser af gange. Det kunne være svært, men hun synes heldigvis, at det er alletiders – sikkert fordi hun kan mærke, at jeg er glad. Og så er det da også dejligt for både min mor og hende, at de får den direkte kontakt sammen. Der er mange, der spørger, hvordan det kan lade sig gøre, og jeg ved godt, at det er unikt. Da min far døde, rykkede vi tættere sammen i familien, og min mor ser det som et privilegium at få den tid sammen med Johanne, fortæller Hanne Støvring.

Nomadeliv

Logistisk giver det nogle andre udfordringer. Det er for dyrt at have en lejlighed i New York, når hun kun er i byen fire-fem gange om året, og derfor lejer Hanne >

'Jeg har en stædig tro på, at hvis der er noget, man brændende ønsker sig, skal det nok lykkes. Jeg ønskede mig både at bo i New York og få et liv med Martin, og jeg har fået begge dele'

Støvring sig ind hos venner og bekendte, som selv rejser meget – for det er nemmere end hotel, når man 'selv kan lave havregrød midt om natten, hvis Johanne vågner'. Herhjemme arbejder hun meget om aftenen og natten, når amerikanerne er vågne og på arbejde.

– Det er en meget speciel arbejdssituation, som ikke særligt mange har. Men det giver også en masse frihed, og så længe jeg kan løse opgaven, er det fint. Jeg er vildt stolt af, at jeg har kunnet bygge American Friends of SMK op. Vi startede på det rigtige tidspunkt og havde et godt udgangspunkt. Jeg har haft det som en fisk i vandet og er virkelig glad for det, siger Hanne Støvring.

Men hun understreger, at det kun lader sig gøre, fordi der er et solidt fundament at bygge på.

Projektet løber foreløbigt til slutningen af 2020, og hun har via private amerikanske donorer sikret penge til sin løn i den periode. Herefter skal hun sammen med AF-SMK-bestyrelsen i Statens Museum for Kunst finde ud af, om der skal lægges en ny strategi for udbredelsen af dansk kunst i USA, og om der kan rejses penge til at fortsætte projektet.

Bliver du aldrig angrebet af tvivl og 'hvad nu hvis'?

– Nej. Hvis jeg skal træffe store og svære beslutninger, så tænker jeg: 'Hvad er det værste, der kan ske?' Hvis der er noget, man virkelig drømmer om, og man ikke kan komme i tanke om noget, der er dødsensfarligt ved at gøre det, så skal man prøve. Hvis du bliver ved med at udskyde dine drømme, kan du være ret sikker på, at de ikke bliver til noget. Og hvis du ikke tør vove noget, for at få tingene til at ske, så er det ganske enkelt ikke vigtigt nok. Dem, der går efter drømmene, får også gevinsten – at stå på den anden side og tænke: Jeg klarede det! Og den følelse er så fantastisk, at den altid er sliddet og risikoen værd, siger hun. //

4 FAVORITTER

Hanne Støvring udpeger de steder og mennesker, der betyder noget særligt for hende

YNDLINGSSTED I NEW YORK

MoMa. Det er innovativt, bygningen er cool, og her er en dejlig have. Det er et rart sted at komme og et must i New York, hvis man er bare det mindste interesseret i kunst. The New Whitney Museum i Meatpacking District er også et besøg værd. Og så elsker jeg Central Park. Jeg tilbringer minimum en time hver dag i den park, når jeg er i byen.

YNDLINGSSTED I DANMARK

Bornholm! Min familie har et sommerhus derovre, hvor jeg også har atelier. Her mødes havet og himlen på den smukkeste måde, og lyset er helt specielt. Allerhelst vil jeg være der med Martin og Johanne, men også gerne min mor og søster, som er vigtige for mig.

YNDLINGSKUNSTNER

Oluf Høst. Jeg har arbejdet på Oluf Høst Museet på Bornholm, og hans billeder har et særligt lys og en speciel nostalgi. Jeg er også vild med Jeppe Hein og Olafur Eliasson – og selvfølgelig Vilhelm Hammershøi, som jeg har arbejdet meget med i USA.

YNDLINGSRESTAURANT

The Heath på McKittrick Hotel på Manhattan. Hotellet har også en stemningsfyldt rooftop-bar (billedet) og et interaktivt teater. Man træder ind i en anden tidsalder og verden, og det er meget charmerende. Jeg holder også meget af Tacombi på Elizabeth Street, der minder om en blanding mellem en garage og en baggård i Mexico.